Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Alithia

1882-01-28

þÿ ‘ ³ ± À ¬ ¼ µ ´ µ ½ ¼ ' ± ³ ± À ¬ ; : Ä ¿ Ç

þÿ ± ¸ ¬ ½ ± Ä ¿ Å À ¿ ¹ · Ä ¿ Í “ º ± ¯ Ä µ . . .

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/11279

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

[illegible] ἐν ταῖς, πόλεσι τῆς Κύπρου σελίσι ἴδοι. Ἐν ταῖς χωρίοις [illegible] ἀπὸ πόλεως Κύπρου ἀκουόντων τῶν Συνδρομητῶν Γραφείον καὶ Τυπογραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ".
[illegible]

"ΑΓΑΠΑι ΜΕ, ΔΕΝ Μ'ΑΓΑΠΑ;"

Τὸ χωρίον τοῦ ἀθανάτου ποιητοῦ Γαΐτε, ἐν ᾧ ἡ δύσελπις Μαργαρίτα ἐρωτᾷ ὡς χρησμὸν τὰ φύλλα τοῦ ὁμωνύμου αὐτῇ ἄνθους ὅτε ἔλαβεν ἤδη σπουδαίας ὑπονοίας περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὃν κατ' ἀρχὰς ἐνόμιζεν ἀνώτερον ἑαυτῆς καὶ οἱονεί ὑπεράνθρωπόν τι ὄν, ἦλθεν αὐτομάτως εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν προτιθεμένων ν' ἀναπτύξωμεν, καθ' ἃ ὑπεσχόμεθα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀναθεωρητικῷ τοῦ λήξαντος ἔτους ἄρθρῳ ἡμῶν, τοὺς λόγους, δι' οὓς φρονοῦμεν ὅτι, ἐφ' ὅσον ἂν χρόνον τὸ νέον Ἀγγλικὸν Ὑπουργεῖον ἔχῃ λόγους, ἀγωνιστὰς ἡμῖν, νὰ ἀρῇ παρ' ἡμῖν τοὺς ἐπ' ἀρχῆς σταλέντας ὑπαλλήλους, δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς σωτηρίας. Τὸ ἔθιμον, ὅπερ ἐχρησιμοποίησεν ὁ ποιητής, εἶναι φαίνεται, ἐν χρήσει παρ' ἅπασι τοῖς λαοῖς τῆς ὑρηλίου. Λέγομεν δ' ἐν παρόδῳ ὅτι τὸ αὐτὸ σχέδιον τοῦ τοχρηστήριον—τὸ ἄνθος—πιθανῶς εἶναι πολλῷ ἀρχαιότερον καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς καὶ τοῦ τοῦ Ἀμφιάρεω χρηστηρίου.

Καὶ δὴ «Ἀγαπᾷ μας, δὲν μας ἀγαπᾷ» τὸ προσωπικὸν τῆς διοικήσεως ἡμῶν; Εἶναι σπουδαῖον νὰ γνώσκωμεν τοῦτο, διότι ἐὰν καὶ ἐν συντεταγμένῃ καλῶς πολιτείᾳ καὶ ὁτανοῦν γοντίστε καὶ ἀρχόμενα ὦσιν ὁμογενῆς ἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἀπρῶ τοι τρέφωσι πρὸς τοὺς διοικουμένους ἐνδιαφέρον τινὰ ἐλπὶν καὶ [illegible] [illegible] τῶν [illegible] [illegible] ἀπὸ [illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] ἡ μὲν ἐξουσία τῶν διοικούντων [illegible] τὴν [illegible] τῆς ὁ [illegible] μιᾶς νομοθεσίας [illegible] τῶν [illegible] ἡμῶν τοῦτο [illegible] [illegible] τὴν [illegible] [illegible] τὴν [illegible] [illegible] τὴν

ἀνεπιφυλάκτῳ προσηγορίᾳ, ὥστε περιπίπτει εἰς φοβερὸν λάθος, ὅπερ καταστήσει φοβερώτερον ἡ προφορικὴ ἐπειτα δικαιολογία του πρὸς τὸν Κύπριον λαόν.... "Διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου ἴσως νοεῖ ἡ Ὑμετ. Ἐξοχότης (ἀπαντᾷ τῇ 5 Ὀκτωβρ. 1880) τοὺς Ὀρθοδόξους Κυπρίους· ἀλλ' οὕτω θὰ ἐξηρροῦντο οἱ Ἀρμένιοι (Κύπριοι, ἐννοεῖται), οἵτινές εἰσιν οἱ νοημονέστατοι καὶ ἱκανώτατοι τῶν ὑπηκόων τῆς Πύλης"!!! Διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς νήσου ἀναγνώστας ἡμῶν προστίθεμεν ὅτι, ἡ Α. Ἐξοχ. ἔσχε καὶ ταύτην τὴν τόλμην, νὰ εἴπῃ ἡμῖν ὅτι ἐννοεῖ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμενίους (!!!), ἐνῷ ὁ Λόρδος Κιμβερλεὺ τῷ ἔγραφε, νὰ διορίσῃ εἰς τὸ νομοθετικόν του συμβούλιον καὶ Ἕλληνας Κυπρίους, ἄρα καὶ περὶ Κυπρίων Ἀρμενίων εἶναι λογικὸν νὰ προύκειτο, διότι διὰ τοῦ διορισμοῦ Ἑλλήνων εἰς τὸ νομοθετικὸν νῆς Κύπρου, ἤμαλλον τοῦ Ἀρμοστοῦ τῆς Κύπρου συμβούλιον, δὲν ἠδικοῦντο οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμένιοι ὥστε νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ ὁ Μ. τῆς Κύπρου Ἀρμοστής! Γινώσκεις δὲ, ξένε ἀναγνῶστα, πόσος πληθυσμὸς Ἀρμενίων ὑπάρχει ἐν Κύπρῳ; εἴκοσι πτωχαί, πτωχότεραι ἡμῶν, οἰκογένειαι, ἀριθμοῦσαι ἑξήκοντα περίπου ψυχάς, τουρκοφώνους τὸ πλεῖστον κατὰ δυστυχίαν αὐτῶν, αἵτινες τόσον εἰρηνικῶς πάντοτε ἔζησαν μεθ' ἡμῶν, ὥστε οὐδεὶς Ἕλλην Κύπριος ἐφαντάσθη νὰ τὰς ἀδικήσῃ ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἀναλογούντων αὐταῖς πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ὅταν δὲ εἰς τὴν παράδοξον ταύτην κρίσιν τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ μεταξὺ ἡμῶν τῶν 145,000 καὶ τῶν 60 Κυπρίων Ἀρμενίων προσθέσωμεν καὶ τὴν στρογγύλῳ τῷ στόματι ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ κ. Πόβιλ πρὸς τοὺς εἰς Λευκωσίαν συνελθόντας ἀντιπροσώπους τῆς νήσου καὶ ἐνώπιον τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, μὴ παρακωλύσαντος τὴν μετάφρασιν αὐτῆς, ὅτι "οὐδεὶς Κύπριος χριστιανὸς εἶναι ἱκανὸς διὰ νὰ παρακαθίσῃ ἐν τῷ Ἐφετείῳ Λευκωσίας ὡς μέλος," πιστεύομεν ὅτι, καὶ ἐὰν πράγματι δὲν ὑπάρχῃ λέξις ἐν τῷ Ἀγγλικῷ λεξικῷ ἐκφράζουσα τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως "μισελληνισμός", ὡς δυσχυρίσθη ὁ Μ. Ἀρμοστής, ἡ Α. Ἐξοχ. καὶ ἡ ὑπαλληλία Αὐτῆς κατέστησαν ἀναπόφευκτον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ πλασθῇ τὸ ὄνομα ἀφοῦ ἔδωκαν ὕπαρξιν εἰς τὸ πρᾶγμα. Καὶ τίς ὁ ἀποφαινόμενος οὕτω περὶ τῶν πτυχιούχων Κυπρίων νομικῶν; Ὁ κ. Πόβιλ, ὅστις εὑρέθη οὐχὶ ἅπαξ ἐν τῇ ταπεινωτικῇ ἀνάγκῃ νὰ ζητήσῃ νομικὰς γνώμας ἐπὶ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας παρὰ Κυπρίων. Τούρκων καὶ Χριστιανῶν μόλις δυναμένων νὰ ὀνομασθῶσιν ἐμπειρικοί. Διὰ νὰ περιπλέξῃ δὲ τὸν μετ' αὐτοῦ συζητοῦντα κατὰ τὴν συνέντευξιν μὴ νομικὸν ἐξ ἐπαγγέλματος Μητροπολίτην Κιτίου, ἀπεφήνατο τολμηρότατα, ὡς ἐμάθομεν, ὅτι, "εἶναι δυνατὸν νὰ ἦναί τις Ἕλλην πτυχιοῦχος νομικὸς καὶ ν' ἀγνοῇ les principes legaux. Δύναταί τις λοιπὸν νὰ ἐξηγήσῃ λογικῶς τὰ γεγονότα ταῦτα χωρὶς νὰ παραδεχθῇ πρότερον ὅτι, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐκυριεύθησαν ἀμεταβλήτως ὑπ' ἀντιπαθείας ἀκατανικήτου πρὸς τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους;

(ἕπεται τὸ τέλος.)

Πρὸς τὴν Σύνταξιν τῆς "Ἀληθείας"

Εὐαρεστήθητε, παρακαλοῦμεν, νὰ δημοσιεύσητε ὑπ' εὐθύνην ἡμῶν τὰ ἑπόμενα.

Ἡ ἐπιστήμη ἐστὶν ἀληθὴς βασιλὶς ὑψοῦ, λίαν ὑψοῦ καθημένη, ἀνίερος δὲ καὶ τἀνόσια πράττων ἐξελέγχεται ἐκεῖνος, ὅστις πρὸς κορεσμὸν ἰδίων παθῶν ἢ ἀγυρτείας χάριν παρὰ τοῖς ἁπλοϊκωτέροις τῶν ἀνθρώπων ἀποπειρᾶται νὰ καταβιβάσῃ αὐτὴν εἰς τὰ στρώματα τῆς κοινῆς ἐφημεριδογραφίας διαπομπεύων αὐτήν. Ὁ ἀληθὴς ἐπιστήμων, ὁ σέβων ἑαυτὸν καὶ τὴν γαλουχήσασαν αὐτὸν ἐπιστήμην, οὐχὶ ὁ ἡμιμαθὴς [διότι ἡ ἡμιμάθεια χείρων καὶ αὐτῆς τῆς ἀμαθείας], ὁ ἀληθὴς ἐπιστήμων φιλεῖ πραγματεύεσθαι ἐπιστημονικὰ καὶ οὐχὶ προσωπικὰ ζητήματα ὑπὲρ τὸ προσωπεῖον ὀφθεν τῆς ἐπιστήμης ἢ ἐν ἰδίαις συγγραφαῖς ἢ ἐν περιοδικοῖς συγγράμμασι.

Μάτην οὖν ἤλπισεν, ἐὰν ἤλπισεν, ὁ ἐκ Κάσου σοφὸς, ὁ ἄρρητ' ἀθέμιτα ρυπαρογραφήσας ἀρτίως ἐν ταῖς στήλαις τοῦ "Νέου Κιτίου" ὅτι ἐπιλαθόμενοι τῶν ἰδίων ἀρχῶν καὶ τῆς ἐμπρεπούσης παντὲ ἐπιστήμονι ἀξιοπρεπείας ἠθέλομεν ταπεινωθῆ οὕτωσιν ὥστε νὰ κυλισθῶμεν μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν παθῶν. Μετὰ βδελυγμίας ἀποστρέφομεν τὸ πρόσωπον καὶ μόνον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ ἵνα πατάξωμεν κατὰ κόρρης τὴν ἀγυρτείαν σοβοῦσαν ἀνέδην ἐν ταῖς ἀγυιαῖς καὶ ταῖς ρύμαις πρῶτον νῦν καὶ ὕστατον χαράσσωμεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς.

Τί δέ; τί πρῶτον, τί δ' ὕστατον ἀποθαυμάσομεν ἐν τῇ προκειμένῃ διατριβῇ; τὸ ἐπίχαρι τοῦ ὕφους, τὸ καλλιεπὲς καὶ συνεσφιγμένον τῶν ἐννοιῶν τὸ ἐπιχαρίτως ἐπανθοῦν ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ διατριβῆς ἢ τοὺς σίλβοντας γλωσσικοὺς μαργαρίτας ἢ τὴν ἐπιστημονικὴν δεινότητα καὶ ἐμβρίθειαν ἢ κἂν τὴν δικαιοσύνην, ἐφ' ἧς ἐμφορεῖται ὁ ἀπαράμιλλος οὗτος φιλοτέχνης ἐπιστημονικῶν διατριβῶν;

Τὸ μέγα τοῦ Νοσοκομείου βιβλίον, ὡς ἐνασμενίζει ἀποκαλῶν αὐτὸ ὁ μέγας οὗτος πρακτὴρ, κεῖται ἀναπεπταμένον καὶ προσιτὸν παντὶ ἀληθεῖ ἐπιστήμονι. Ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ ἐκφαίνεται πάντα τὰ περὶ πυφοειδῶν, συνεχῶν πυρετῶν κτλ. καὶ δὴ ἐν ἐποχῇ πρὶν ἔτι ὁ ἄβρὸς ποῦς τοῦ σοφοῦ γόνου τῆς Κάσου πατήσῃ τὸ Κύπριον ἔδαφος. Τὰς περὶ πυφοειδῶν πυρετῶν ἡμετέρας θεωρίας κάλλιστα γινώσκουσι πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Κύπρῳ Ἕλληνες καὶ Ἄγγλοι Ἰατροί· ψευδής ἐστιν ὁ δεῖσχυρισμὸς ὅτι ἐν Κύπρῳ ἡμεῖς ἀποκρούομεν τὴν ὕπαρξιν τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ἀλλ' ὅ,τι φρονοῦμεν ἐστὶν ὅτι καὶ τις ἰδία τάξις νόσων πυρετικῶν λίαν συνήθως ἀπαντωσῶν ἐν ὥρᾳ μάλισα θέρους καὶ παρ' ἡμῖν, τῶν οὕτω δὴ καλουμένων συνεχῶν πυρετῶν μετὰ γαστροεντερικῶν συμπτωμάτων ἢ μετὰ πολυπληθῶν συμφορήσεων συνοδευομένων, ὑφίσταται ἀνεξαρτήτως μέχρις οὗ τὰνάπαλιν ἀποδειχθῇ διὰ τῆς νεκροψίας.

Εὐτυχεῖς θεωροῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ πρακτικῇ διακρίσει τοῦ κοιλιακοῦ τύφου ἀπὸ τῶν ἐν λόγῳ συνεχῶν πυρετῶν συναρωγὸν καὶ ἐπίκουρον ἔχομεν τὸν σοφὸν καὶ πεπειραμένον πρακτῆρα καὶ καθηγητὴν σεβαστὸν, τὸν κ. Χ. Προετεντέρη Τυλπάδου, ὅστις πραγματευσάμενος (ὅσα ἔν τισι κλινικοῖς μαθήμασιν ἐξέθηκεν) ἐν τῷ ἀρίστῳ περιοδικῷ ἰατρικῷ συγγράμματι "Γαληνῷ" τὰ περὶ τῆς ἐπιδημίας τοῦ κοιλιακοῦ τύφου [τυφοειδοῦς πυρετοῦ] ἐν Ἀθήναις, εἶτα ἐξέθηκεν ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ τὰ περὶ τῶν συνεχῶν πυρετῶν (ἴδε "Γαληνοῦ" ἀριθ. 51 ἔτος Γ'.)

Ἐν συντόμῳ δὲ ἰδοὺ τί εἶπε μόλις πρὸ μηνὸς ὁ ἀληθὴς οὗτος τῆς ἐπιστήμης ἱεροφάντης.

"Διαρκούσης τῆς τοῦ κοιλιακοῦ τύφου ἐπιδημίας, ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ καὶ ἄρρωστοι, προσβεβλημένοι ἐκ τῶν συνήθως κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τοῦ ἔτους ἐπισκηπτόντων παρ' ἡμῖν νοσημάτων τῶν συνεχῶν καὶ πυρετῶν μετὰ καταρροϊκῶν διαταράξεων τοῦ γαστροεντερικοῦ συστήματος καὶ τοῦ ὑπατικοῦ συστήματος.....

Τῶν δὲ παρελθόντα Αὔγουστον, ἀκμαζούσης τῆς ἐπιδημίας, ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ δέκα ἄρρωστοι [ἴδε παρατηρ. 1—10 σελ. 337 καὶ ἑξῆς] συνεχῆ πυρετὸν μετὰ γαστρικῶν ἢ χολωδῶν φαινομένων, ἢ ὡς ἠδυνάμεθα ἴσως νὰ εἴπωμεν κατὰ τοὺς ἀρχαίους, συνεχῆ πυρετὸν μὴ ἐπὶ σήψει.....

Ἀλλ' ἐν ὥρᾳ ἐπιδημίας τυφοειδοῦς πυρετοῦ, δὲν ἠδύνατό τις νὰ ὀνομάσῃ τοὺς μηνευθέντας συνεχεῖς πυρετοὺς ἐκκοπτικοὺς τύφους. [Taportivus];

Τοιαύτη τις εἶναι ἡ γνώμη διασήμων τινῶν συγγραφέων παρατηρησάντων τὴν νόσον εἰς κλίματα ἔνθα οἱ ὀξεῖς γαστροεντερικοὶ καταρροι σπανιώτατα συνοδεύονται ὑπὸ γενικῶν φαινομένων, ἅτινα εἶναι ὁ ἀχώριστος σχεδὸν τῆς τελευταίας ταύτης νόσου σύντροφος ἐν τοῖς θερμοῖς κλίμασι."

Καὶ ἐφεξῆς:

"Ἀγνοῶ ἂν οἱ παθολόγοι ἠδυνήθησαν ἐκ τυχαίων περιστάσεων νὰ ἐξετάσωσι νεκροσκοπικῶς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ὀνομαζομένους ἐκκοπτικοὺς τύφους (f. typhoides avortives). Ἡμεῖς μέχρι σήμερον οὐδεμίαν ἔτυχε νὰ κάμωμεν νεκροψίαν τῶν ἀπλῶν συνεχῶν πυρετῶν, οὐδὲ τῶν μετὰ ὀξέων καταρρόων τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος οὐδὲ τῶν συνεχῶν πυρετῶν τῶν μετὰ γαστρικῶν, ἢ ἡπατικῶν φαινομένων, ἢ, καὶ μετὰ πολυπληθῶν συμφορήσεων συνοδευομένων. Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι ἐνταῦθα ὁμιλοῦμεν περὶ πυρετῶν μὴ ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς ἑλώδους μιάνσεως. Μέχρις οὗ δὲ τυχαῖαι περιστάσεις μοὶ παράσχωσι τὴν εὐκαιρίαν τῆς νεκροψίας, θέλω θεωρεῖ τὴν ὁμάδα ταύτην τῶν νοσημάτων οὐχὶ τυφοειδεῖς πυρετούς. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον καὶ ἐπὶ τῶν δέκα προμνημονευθέντων ἀρρώστων δὲν διέγνωσα τυφοειδῆ πυρετόν."

Καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλ' ὁ Καθηγητὴς προβαίνων καὶ τούτου πέραν ἀποδέχεται καὶ συνεχῆ πυρετὸν χολώδη, οὐχὶ τυφοειδῆ, ἐφ' ἑτέρων δύο ἀσθενῶν ὑπ' αὐτοῦ παρατηρηθέντα. Ἰδοὺ τί καὶ περὶ τούτου λέγει:

"Πλὴν δὲ τῶν μνημονευθέντων δέκα ἀρρώστων, ἐνοσηλεύθησαν συγχρόνως ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ δύο ἕτεροι ἀσθενεῖς, ὧν εἷς ἀνὴρ καὶ μία γυνή, οὓς νομίζω ἀξίους ἰδιαιτέρας σπουδῆς καὶ δι' ὃ ἐφιστῶ τολμῶ ἔτι τούτων τὴν ὑμετέραν προσοχήν. Ἀμφότεροι οἱ ἄρρωστοι οὗτοι [ἴδε παρατηρ. α'. β'. σελ. 402—3] ἔπασχον, κατ' ἐμὲ κριτὴν, οὐχὶ τυφοειδῆ, ἀλλὰ συνεχῆ χολώδη πυρετόν. Ἐὰν ἡ ὀνομασία αὕτη εἶναι κατάλληλος ἢ μὴ, ἀδιάφορον. Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι ἐκ τῶν δύο ἀρρώστων ἡ γυνὴ εἰσελθοῦσα εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐν τῇ ἀπορρώσει αὐτῆς ἐκ τοῦ δυσεντεροειδοῦς καταρροῦ, προσβλήθη ἐκ χολώδους πυρετοῦ καὶ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν. Ἡ δὲ νεκροψία αὐτῆς οὐδεμίαν ἔδειξε παθολογικὴν τοῦ κοιλιακοῦ τύφου ἀλλοίωσιν. Αἱ πλάκες τοῦ Peyer καὶ Brunner ἦσαν φυσιολογικαί....."

Πᾶσι τούτοις τοῖς λόγοις τοῦ ἡμετέρου Καθηγητοῦ συνομοιόμεθα ἀκριβῶς· ἡμεῖς οὐδὲν ἀλλοιοῦμεν οὐδὲν ἐλαττοῦμεν οὐδὲ ἐπαυξάνομεν.

Καὶ περὶ τούτου μόνου ἀλλ' ἐὰν

ρο δὲ νῦν κἀκεῖνο ἐπισκοπήσωμεν, ὅπερ ἀριδήλως μᾶλλον πάντων τῶν ἄλλων συνετάραξε τὴν χολὴν ὡ εἰς κότον ἀχλυόεντα ἐνέβαλε τὸν ἀβρόφρονα διατριβογράφον. Νοοῦ μεν δὲ τὴν ιομφὴν, ἥν καθ' ἡμῶν ἐξεσφενδόνισε κεραυνοῦ δίκην, ὅ τι φιλοῦμεν μᾶλλον τὰ μετὰ τῶν Ἄγγλων τυναδέλφων ἰατροσυμβούλια (nota bene). Ἀληθές. τί δέ; ἔστιν ἔγκλημα τοῦτο; οἱ Ἄγγλοισυν άδελφοι, οἷς εὐγνωμόνως ἔχομεν ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ αὐτῶν πρὸς ἐπιστη μονικὴν σύμπραξιν προθυμία, ὡ εὐσυνείδητοί εἰσι ὡ ἐπιστήμονες ἀ ληθεῖς. Οὐχὶ βεβαίως ἀριστοκρατί ας χάριν, ὡς φαίνεται ἁπλοϊκῶς φρονῶν ὁ ἁπλοϊκὸς οὗτος Ζωΐλος, φιλοῦμεν τὰ μετὰ τῶν Ἄγγλων ἰ ατρῶν ἰατροσυμβούλια, διότι προ θύμως πάντοτε μετὰ πάντων σχε δὸν τῶν ἐν Κύπρῳ ἐπιστημόνων πολλάκις συνειργάσθημεν παρὰ τῇ κλίνῃ τῶν καμνόντων. ὡ νῦν δὲ ὡ ἀεὶ πρόθυμοί ἐσμεν συμπράξαι μετὰ πάντων πάσης ἐθνικότητος ἰατρῶν, ἀλλ' ἰατρῶν τιμίων, εὐσυ νειδήτων ὡ οὐχὶ μετὰ τῶν τοῦ φυ ράματος ἐκείνου τῶν καπηλευομέ νων τὴν ἐπιστήμην.

Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ χαριτολογιῶν, τῶν πεπονηρευμέ νως ἐξεπεχθεισῶν, οὐφρόντις ἡμῖν πολύτιμος ὁ χρόνος ἡμῶν ὡ οὐ πρὸς διασπάθησιν εἰς προσωπικὰς ἀντεγκλήσεις ἢ περφιλαύτους ὡ ἀνουσίους ἐπιδείξεις. Πόρρω ἡμῶν ἐστι πᾶσα ἐγωϊσμοῦ τερθρεία οὐδ' ὑπωστιοῦν ἀξιούντων τὰς ἐπιστη μονικὰς θεωρίας ἑτέρων συναδέλ φων ἐπικρῖναι.

Ι. Γ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ.

Ἐν Λεμησσῷ 13)25 Ἰανουαρ.1882

Εἰδοποιήσεις.

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἁγ. Ἀνδρέου ὡ Ἁγ. Πα τρικίου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κου Δ. Χ Παύλου.

Ἐν τῷ ρηθέντι ὑφασματοπωλεί φ, πλουτισθέντι ἐσχάτως διὰ δια φόρων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπης, πωλοῦνται χονδρικῶς ὡ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, ἐκτὸς διαφόρων ἄλλων συνηθῶν πραγματειῶν, ὡ αἱ ἑξῆς.

Κασιμήρια μαῦρα ὡ τσόχαι Γαλ λικαι, κασιμήρια χρωματιστὰ Ἀγ γλικὰ ὡ Γαλλικά· διάφορα ὑφάσ ματα μετάξινα, πουπλίνα, μαλλο μετάξινα, πουπλίνα ἐλαφρὰ ὡ ἀλπακάδες διάφορον εἴδους, βε λοῦδα ὡ γαρνιμέντα διάφορα, κορ δέλλαι μετάξιναι, ἀλεξίβροχα [ὀμ βρέλλαι] διὰ γυναῖκας ὡ ἄνδρας, πῖλοι μιῦροι Γαλλικοὶ ἀνδρῶν, φλανέλλαι λευκαὶ ὡ χρωματισαί, κοσμήματα διάφορα χρυσᾶ Γαλλι κά, κλῖναι σιδηραῖ ὡ διάφορα εἴ δη συρμοῦ.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσ ερχόμενοι, θέλουσι μένει κατὰπάν τα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμησσῷ 15]27 Ἰανουαρ. 1882

—o—

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβασὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμέ νην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχεί ου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρ ταλη ὁδὸς Ἁγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 87 μαγαζεῖφ διαφόρους πραγματείας, ἔπιπλα ὡ κτήματα ἀκίνητα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀ ποτεινέσθω ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 26 Ἰανουαρ. 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ
δημοπράτης.

—o—

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring into public notice that, having obtained from the Municipality of that town the authorisation, I shall sell by public auction, every Sunday several goods, furnitures, and immovable possessions in the store under Mr. Cartali's house, St. Andrew Street.

For further particulars apply to the undersigned.

PACIPHICO ELIA
auctioner

Limassol 26 Jan. 1882.

—o—

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ὁ ἔμπειρος κλειδο κυμβαλιστὴς Κύριος Εδουάρδος Ἀ ραβιὰν θέλει παιανίζει ἐκλεκτὰ τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐν τῷ Καφενείῳ "Βικτωρία" καθ' ἑκάστην.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 15]27 Ἰανουαρ. 82.

Ὁ διευθυντὴς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΗ.

[redacted]

Μὴς πλήρης ἡμερῶν ἐτελείωσε τὸ ζῶν ἐν μέσῳ τῶν φιλτάτων τέκνων του ὁ χρηστὸς ὡ ἐνάρετος πατριώτης ἡμῶν

ΛΟΙΖΟΣ Χ ΣΟΛΟΝΟΥ

πατὴρ τοῦ δημοφιλοῦς ἡμῶν Δημάρχου.

Ὁ μακαρίτης ὑπῆρξε πάντοτε πρότυ πον φιλοστόργου πατρὸς, ἐξιόθη δὲ νὰ Ἰ δῃ ζῶν τὰ ἑαυτοῦ τέκνα δόξ ἐνεθύμει.

Τῷ μακαρίτῃ ἐπιφωνοῦμεν τὸ "Γαῖαν ἔτοις ἱλαρόν".

[redacted]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τῆς ὑπὸ ἀρ. 79 ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΟΝ ΤΟΝ ΝΟ ΜΟΝ, ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΔΗΜΟΤΙ ΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΔΙΑΤΑΣΣΟΝ ΚΑΛΛΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕ ΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟ ΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓ ΧΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙ ΑΣΜΩΝ.

Ἐπειδὴ δέον, νὰ διαταχθῶσι κάλλιον, τὰ περὶ ἐκλογῆς Δημοτικῶν Συμβουλί ων, τὰ πρὸς βεβαίωσιν ὡ εἰσπράξιν τῶν φόρων, διὰ τὰς δαπάνας τῶν Συμβουλίων τούτων, ὡς ἐπίσης ὡ περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν Λογαριασμῶν αὐτῶν,—

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡ ΜΟΣΤΗΣ, ὡ Ἀνώτερος Ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Κύπρῳ Στρατοῦ, τῇ γνώμῃ ὡ τοῦ Νο μοθετικοῦ Συμβουλίου, θεσπίζει τὰ ἑπό μενα,—

1. Τὸ Θέσπισμα τοῦτο θέλει μνημο νευθῆναι, ὡς ἑφεξῆς.

"Τὸ περὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων Θεσ πισμα τοῦ ἔτους 1881."

2. Πᾶσα πόλις ἔχουσα Δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Θεσπίσματος τούτου, θέλει ἐξακολου θεῖ νὰ ἔχῃ τοιοῦτον Δημοτικὸν Συμβούλι ον, ἐκτὸς ἂν ἄλλως παρακατιὸν διαταχθῇ

3. Ἐὰν δι' ἀναφορᾶς, πρὸς τὸν ΜΕ ΓΑΝ ΑΡΜΟΣΤΗΝ οἰκ δεσπόται, κάτοι κοι πόλεώς τινος, ἢ χωρίου, ἢ πόλεων ὡ χωρίων συλλήβδην, ζητήσωσι τὴν σύστα σιν Δημαρχείου, Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣ ΤΗΣ ἐν Συμβουλίῳ, ἂν ἐγκρίνῃ, θέλει ἐπι τρέπει, τὴν ἐγκατάστασιν Δημοτικοῦ Συμ βουλίου, ἐν οἱαδήποτε τοιαύτῃ πόλει, ἢ χωρίῳ, κεχωρισμένῳ, ἢ ὁμοῦ, καθὰ ὁρισ θήσεται διὰ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ, —Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ἐπίσης δύ ναται διὰ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ νὰ χορηγῇ Νόμιμον Δικαίωμα εἰς οὗ Πόλις τις, ἢ χωρίον ἢ Πόλεις, ὡ χωρία ἀπὸ κοινοῦ, νὰ ἔχωσι, Δημοτικὸν Συμβούλιον μὲ τὰς ἐξουσίας, δικαιώματα, ὡ καθήκον τα ἐν Νόμῳ κεκτημένα ὡς ὡ πᾶσαν ὑπο χρέωσιν διὰ Νόμου ἐπιβαλλομένην ὡ δεσ μεύουσαν τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια, Καθορί ζων τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸ νεοσθὲν Συμβούλιον θέλει ἐξασκεῖ τοιαύτας ἐξου σίας, δικαιώματα, ὡ καθήκοντα ὡς ἀνωτέ ρω, ὡ Διατάσσων οἱαδήποτε πρόσκαιρ μεταβολὴν νομίζει ἀναγκαίαν τῶν Νόμων περὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων, Καὶ ὁρί ζων τὸν ἀριθμὸν τῶν Συμβούλων, πρὸς Ἐ φαρμογὴν τῶν Νόμων κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὰς Διατάξεις τοῦ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ, ἰσχύοντος δυνάμει τῆς πα ραγράφου ταύτης, πᾶς Νόμος ἀφορῶν εἰς τὴν διαχείρισιν ἢ Διοίκησιν τόπου τινὸς ἔχοντος Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἅμα τε θὰ ἐνεργεῖται τῷ ἀνωτέρῳ Διάταγμα, θέ λει ἰσχύει, ὁπηνίκοτε ἐκτείνεται τὸ δι κάιωμα αὐξήσεως Δημοτικοῦ Συμβουλί ου.

4. Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ δύνα ται διὰ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ Ἐν νόμῳ, νὰ ὁρίζῃ τὴν περιφέρειαν τῆς πό λεως, ἢ χωρίου, πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἐξου σίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὡ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν μεταβάλλει, ἐκτείνει ἢ ὡ περιορίζῃ τὰ ὅρια ταῦτα, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης Διατάγης ὡ μέχρις οὗ ἐκδοθῇ περιφέρεια, τῶν πρώτων Δημοτικῶν Συμ βουλίων κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ παρόν τος Θεσπίσματος θέλει ἐξακολουθεῖ ἐξασ κῶν τὰ τῆς Ἀρχῆς του ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὅρ ὡ πρότερον, ὁρίων.

Ἡ περιφέρεια ἑκάστης τῆς ὑποίας τῶν Δη μοτικῶν Συμβουλίων ἐστιν ἐν ἀρχῇ, καθορί σεται,

"ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΟΡΙΑ"

5. Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ δύνα ται νομίμως, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ πλείστου τῶν κατοίκων οἰκοδεσποτῶν Πόλεώς τινος ἢ χωρίου, ἢ πολλῶν συλλήβδην Πόλεων, ἢ χωρίων, ἐχόντων Δημοτικὸν Συμβού λιον, νὰ διατάσῃ διὰ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ, τὴν κατάλυσιν ὡ παῦσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Συμβουλίου. ὅτε, τὰ, τὴν Πόλιν, ἢ χωρίον, ἢ συλλήβδην Πόλεις ὡ χωρία, ἀφορῶντα, κοινῇ θέλουσι διαχει ρίζεσθαι ὡς ἂν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐκεῖσε Δημοτικὸν Συμβούλιον.

[ἕπεται συνέχεια]

—o—

Ἐκ Πιτζιλλιᾶς τῇ 7 Ἰανουαρ. 1881.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας."

Ἐν Πιτζιλλιᾷ εὑρισκόμενος, εἶδον ζαπ τιὲν κρατοῦντα δέσμην διαταγῶν τῆς Σε βαστῆς Κυβερνήσεως ὡ διανέμοντα αὐτὰς ἐν τοῖς χωρίοις· διὰ τῶν διαταγῶν τού των, [ἠτήχησα ν' ἀναγνώσω μίαν] ἐντό νως διετάττοντο αἱ τῶν χωρίων δημογε ροντίαι, ἵν' ἀμέσως ἀποστείλωσι καταλό γους τῶν ἐν' ἑκάστῳ χωρίῳ ὑπαρχόντων λεβήτων [καζανῶν.] Ἐκ τῶν ρηθεισῶν δὲ διαταγῶν ἐξάγεται ὅτι ὡ ἄλλοτε ἐστάλη σαν τοιαῦται, διότι προοιμιάζοντο διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων. "Σᾶς ἐστείλαμεν προηγουμέ νως διαταγὴν νὰ φέρητε" κ. τ. λ.

Δὲν δύνασθε, Κύριε Συντάκα, νὰ μοὶ ἐξηγήσητε τί ἐν τῷ φιλοδικαίῳ λεβητιτῆς πατρικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως μαγειρεύε ται ὡ πάλιν τοῖς δυσχέσιν ἀμπελουργοῖς; ἆρά γε εἶναι ἁπλῆ ἐριέργεια, ἢ ὑποκρύ πτεται καταχθόνιόν τι σκευώρημα, διὰ προσθήκην νέου τινὸς π. χ. φόρου; ἂν τὸ πρῶτον, ὅπερ ὡ παραδέχομαι, οὐδεὶς φθό νος. οὐδεμία ἔκπληξις, οὐδεμία ταραχή· ἂν δὲ τὸ δεύτερον, ὅπερ δὲν παραδέχομαι. ἀ, τότε οὐδεμία ἀμφιβολία πλέον, ὅτι ὡ οἱ τοῦ Εὐαγγελίου ὀπαδοί, οἱ νέοι ἡμῶν Κυβερνῆται, κατὰ μείζονα λόγον τῶν τοῦ Κοραϊνίου ὀπαδῶν, τὴν ἄμπελον μυσαττό μενοι, ἀπεφάσισαν μὲν ἵνα ἐξαλείψωσι ταύ την ἐκ τῆς βίβλου τῶν ζώντων, ἰσχηνιό νως ὅμως ὡ δι' ἐνόμων μέσων.

Ἐγὼ παραδέχομαι, ὡς ἔφθην εἰπὼν, τὸ πρῶτον, ὅτι δηλονότι ἁπλῆ ἱκανοποί ησις εὐγενοῦς περιεργείας διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐπιδιώκεται ὡ οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλασσον, ἄλλως τε θὰ ἐπρότεινον κἀγὼ μέ σα τινὰ συντελοῦντα πρὸς τὴν ὅσον οἷόν τε ταχυτέραν καταστροφὴν τοῦ ἀποτρο παίου τούτου σκόλοπος [τῆς ἀμπέλου] τοῦ παρενοχλοῦντος τοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς κυρίους μου· ὑπισχνοῦμαι ὅμως ὅτι πρό θυμος ἐπελεύσομαι ἐπίκουρος ἅμ' ὡς βε βαιωθῶ ὅτι τεκταίνεται τὸ δεύτερον. [1]

ὁ τῆς "Ἀληθείας" φίλος
Χ. Ω.

—

Κερύνεια 9 Ἰανουαρίου 1882.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας."

Μ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τῶν ἐνδι αφερομένων, ὁ Τελώνης μας ἀκολουθεῖ τὸν ἰδιόν του τρόπον ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγματειῶν, ἀναγκάζων τοὺς ἐμπό ρους νὰ πληρώνωσι 15—20 ο)ο ἀντὶ τοῦ νομίμου δασμοῦ 7 ὡ 1)5 ο)ο.

Τὴν 2 Ἰανουαρίου ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ἐμ πόρων ἔδωσαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Διοί κητὴν κ. Στ. Θεναν ὡ τὸν παρεκάλουν ὅ πως θέσῃ τέρμα εἰς τὰς φανερὰς ἀδικίας τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἀλλ' οὐδεμία ἀ πάντησις ἐδόθη· φαίνεται ὅτι ὡ ἡ Κυβέρ

[1] Σ. Σ. Τῷ ἐπιστέλλοντι φίλῳ ἡμῶν ἀ παντῶντες, λέγομεν ὅτι τεθήσεται δημόσ ιος ἐπὶ τῶν λεβήτων, διότι ἡ πατρικὴ[;] ἡ μῶν Κυβέρνησις, οὐδὲν ποιεῖ ἐξ ἁπλῆς περιεργίας· δὲν ἐνόησαν ἐπέτι τοῦτο μετὰ παρέλευσιν τοσούτου χρόνου ἀπὸ τῆς κα τοχῆς ὁ φίλος ἡμῶν ἀποκριτής;

νησις ἐγκρίνει τὴν διαγωγὴν τοῦ Τελώνου ἀφείλει λοιπὸν ἐπισήμως νὰ μᾶς κοινοποιήσῃ ὅτι ἤρξαντο αἱ μεταρρυθμίσεις διπλασιαζομένου τοῦ δασμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς.

Εἷς ἐνδιαφερόμενος.

—o—

Ἐπιστολὴ κ. Λάγκ

[συνέχεια καὶ τέλος.]

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἰατρικὸν ἐπιτελεῖον εἶναι δεκτικὸν ἐλαττώσεως· σύγκειται ἐξ ἑνὸς ἰατρικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ διερμηνέως του καὶ τριῶν ἀστικῶν χειρουργῶν, καὶ ἀπορροφᾷ 2,205 λίρας κατ' ἔτος. Ἐν Λευκωσίᾳ Λάρνακι καὶ Λεμησσῷ ὑπάρχουσιν ἄξιοι πρακτικοὶ ἰατροί, οἵτινες προθύμως θὰ ὑπηρέτουν ἀντὶ 100 λιρῶν. Οὕτω δὴ εἷς ἁρμόδιος ἰατρικὸς ἐπίτροπος ὡς ὑπάλληλος τῆς κυβερνήσεως, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων πρακτικῶν θὰ ἐξήρκει καὶ θὰ ἐξοικονομοῦντο ἄλλαι χίλιαι λίραι.

Βαρεῖα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς νήσου εἶναι ἡ στρατιωτικὴ ἀσυνομία καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Χάριν τῶν ἀξιωματικῶν δαπανῶνται 5,949 λίραι κατ' ἔτος· ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι οἱ ἄλλοι ἀναβαίνουσιν εἰς τοὺς 900, ἡ ὁλοδαπάνη συμποσοῦται εἰς 25,000 λιρῶν. Ἐπειδὴ ἅπαντες οἱ κάτοικοι εἶναι ἄοπλοι καὶ ἐξαιρετικῶς ἀσφαλεῖς, ἡ δαπάνη εἶναι πολλῷ ὑπερτέρα τῆς χρείας. Δι' ἑνὸς πολεμικοῦ πλοίου καὶ δι' ἑνὸς ἢ δύο ταγμάτων κανονικοῦ στρατοῦ ἐν τῇ νήσῳ αἱ δαπάναι αἱ ἀστυνομικαὶ θὰ ἠλαττοῦντο ραδίως εἰς 5,000. Καὶ οὕτως ἠλαττωμένων δὲ, φαίνεται ὑπερβολικὸν, ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἀπορροφᾷ τὸ τεταρτημόριον ὅλων τῶν δαπανημάτων τῆς διαχειρίσεως.

Τοιούτῳ τρόπῳ, ἄνευ τοῦ ἐξετάσαι τὸ τελωνεῖον καὶ τὸ τμῆμα τῆς φορολογίας, θὰ ἐσώζοντο κατ' ἔτος 12,000 ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν 70,000. Οἱ Ἄγγλοι, εἰθισμένοι ὄντες εἰς προϋπολογισμοὺς ἑκατομμυρίων, ὑπολαμβάνουσι τὸ ποσὸν τοῦτο μικροῦ λόγου ἄξιον· εἶναι ὅμως μέγιστον τοῖς Κυπρίοις καὶ θὰ ἀποκαθίστα τὴν ἰσορροπίαν τὴν οἰκονομικὴν τοῦ μικροῦ ταμείου τῆς νήσου.

Ἡ οἰκονομικὴ ἰσορροπία δὲν κατορθοῦται μόνον διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἀναλωμάτων. Ἡ τῶν προσόδων μεγίστη συλλέγεται ἐκ τῆς δεκάτης· φρονῶ δὲ, ὅτι αὕτη τῷ 1879 δὲν ἦτο πάντη εὐάρεστος. Τὸ ἔτος ἦτο εὐτυχὲς, παρέσχε δὲ μόνον 47,000 λιρῶν ἀκαθάρτου προσόδου ἐκ τῆς δεκάτης, ἐν ᾧ ἡ προηγουμένη πενταετία ἔδωκεν ἑκάστοτε ἐτήσιον μέσον ὅρον 65000 καθαρῶν δαπανημάτων καὶ ὠφελείας ἔργολάβων. Ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ ἁρμοστὴς παρατηρεῖ, ὅτι "ἔχει λόγους νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ συγκομιδὴ ὑπετιμήθη μᾶλλον ἢ ὑπερετιμήθη· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι, λυπηρόν. Τὰ ἀπολεσθέντα τῷ κράτει χρήματα ἔμειναν ἐν τῇ βαλαντίῳ τοῦ λαοῦ καὶ δὲν περιῆλθον εἰς χεῖρας νεοίτου, ὡς ἐπὶ τοῦ φυτήματος τῆς ἐργολαβίας." Ἵνα μὴ ἐπιμείνω αὐστηρότερον τὴν παρατήρησιν ταύτην, διατείνομαι, ὅτι εἰς τὸ βελάντιον τοῦ φορολογουμένου Ἄγγλου, τοῦ πληρώνοντος πάντα τὰ ἐλλείμματα, καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν τῆς διαχειρίσεως τῆς νήσου μᾶλλον συμφέρει νὰ ἀνευρεθῇ τὸ ὀρθὸν ἱπροϊὸν ἑκάστου φόρου. Ὁ σὶρ Βολσελεῦ διὰ λίαν περιέργου τρόπου ὑπερεπήδησεν ὅσας ἐν τῇ συλλογῇ τῆς δεκάτης ἀπήντησε δυσχερείας. Ἐνδυμούμενος τὴν παροιμιώδη συνταγὴν "μίαν τρίχα τοῦ δάκνον τός σε κυνὸς" ἔπεισε τὸν ἐπιτυχέστατον καὶ ὀξύτατον ἐργολάβον νὰ ἐνεργήσῃ ἀντὶ ἑαυτοῦ, δοὺς μισθὸν 360 λίρας κατ' ἔτος. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ὁ κύριος οὗτος, ὁ συνεζίζων νὰ ἐκμισθοῖ εἰς λογαριασμόν του δεκάτας 40,000 ἢ 50,000, ἔδωκε τῇ κυβερνήσει μέγα ἀντίτιμον τοῦ μικροῦ μισθοῦ του· ἀλλὰ διὰ τῆς νῦν κτησίσης πείρας πρέπει αὐτὴ ἡ τῆς νήσου διαχείρισις νὰ γίνῃ ὁ κύριος ἐργολάβος· βέβαιον δὲ εἶναι, ὅτι, πλὴν τῶν ἐνιαυτῶν μεγάλης ἀφορίας, ἡ τῆς δεκάτης πρόσοδος δὲν θὰ ᾖναι κατωτέρα τῶν 65,000 καθαρῶν.

Διὰ τῶν παρατηρήσεών μου οὐδαμῶς προθείμην νὰ κατηγορήσω τὴν ἐν Κύπρῳ διαχείρισιν. Ἠθέλησα νὰ δείξω τὸ ἀπαραίτητον τῶν ἐξοικονομήσεων, καὶ ὅτι οὐδὲν κωλύει ὅπως γίνῃ ἡ νῆσος αὐτάρκης.

Ρ. Χάμιλτων Λάγκ.

—o—

Η ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ
κατὰ τὸν Γάλλον ALRERT GOUDRY

(Μετάφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ Ν ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Ἐν Κύπρῳ αἱ φυσικαὶ ἀνατροπαὶ καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ἐργασία δὲν διέσχισαν ἀρκούντως τὸ ἔδαφος, ὅπως ἐπιτρέψωσι τὴν ἀνακάλυψιν τῶν βαθυτέρων πετρωμάτων· δὲν δύναταί τις κατὰ συνέπειαν νὰ γνωρίσῃ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ κατάστασις τῆς περιοχῆς ταύτης κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοὺς γεωλογικοὺς, ἤτοι κατὰ τὴν πρωτογενῆ ἐποχήν. Τὰ ἀρχαιότερα φαινόμενα πετρώματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν δευτέραν γεωλογικὴν ἐποχὴν, ἤτοι τὴν δευτερογενῆ· εἰσὶ μαῦρα τιτανώδη· ἡ τῶν μορίων λεπτότης, ἡ ἔλλειψις ἢ τοὐλάχιστον ἡ σπανιότης ὀρυκτῶν ἐπιτρέπουσι νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἰσχηματίσθησαν ἐν βαθείαις θαλάσσαις, διότι ἐκ τῶν βολιδοσκοπῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ σπανιότης ὀργανικῶν ὄντων καὶ ἡ λεπτότης τῆς ὑποστάθμης χαρακτηρίζουσι τὰ ἀποθέματα τῶν θαλασσῶν αὐτῶν· ὑπερθεν τῶν τιτανωδῶν τούτων πετρωμάτων βλέπει τις ἀμμολίθους ὑψομένους κατὰ τεμάχια, παρεμφερεῖς πρὸς τοὺς τῆς Ἰταλίας macigni, σχηματισθέντας κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς τριτογενοῦς ἐποχῆς. Οἱ ἀμμόλιθοι εἰσὶ κεκαλυμμένοι ὑπὸ λευκοῦ πηλοῦ περιέχοντος θαλασσίας κογχύλας ἀμοίας τῶν ὑπαιθριοχθεισῶν ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ ἐν τοῖς ἀποθέμασι τῆς τριτογενοῦς μέσης περιόδου· Αἱ εὔποροι ἔρευναι τῶν Κυρίων Τσιγκλὸ καὶ Ἀπέγ, ὡς καὶ αἱ ἰδίαι ἐμοῦ παρατηρήσεις, ἀναδεικνύουσιν ὅτι ἀκριβῶς οὗτος ἢ ἡ κιμωλία αὕτη κατέχει ἐν Εὐρώπῃ τὴν χώραν ἐκείνην. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς θέσεως τῶν ὀρυκτῶν ἐξάγεται ὅτι ἐνεφανίσθησαν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἔδει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι κατὰ τοὺς γεωλογικοὺς χρόνους ἡ Μεσόγειος ἐκάλυπτε πολλὰ μέρη ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν.

Κατὰ τὴν τριτογενῆ μέσην περίοδον, ἡ νῆσος τῆς Κύπρου δὲν ὑπῆρχεν εἰσέτι. Τὰ πράγματα κατόπιν ἠλλοιώθησαν καὶ εὐρεῖα παρήχθη ἔξαρσις. Τὰ γήπεδα, τὰ ἀποτελοῦντα τὸν θαλάσσιον πυθμένα, ὑψώθησαν ὑπὲρ τὰ ὕδατα· συγχρόνως διεσπᾶτο καὶ ἐκ τῆς χαινούσης γῆς ἐξήρχοντο ἄπειροι σωροὶ πιπυρακτωμένων λίθων· ἐκ τούτων παρήχθη τὸ ὄρος "Ὄλυμπος." Οἱ λίθοι οὗτοι ἔχουσι σχέσιν τινὰ πρὸς τὸν πορφυρίτην· καλοῦνται δὲ ὀφῖται ἢ διὰ γενικωτέρου ὅρου πυρογενεῖς [ignès]. Μεταξὺ τῆς δευτέρας καὶ τῆς τελευταίας τριτογενοῦς περιόδου ἐσχέθη ἡ ἐν λόγῳ ἔξαρσις, καὶ εὔκολος ὁ λόγος. Τὰ λευκὰ χώματα, σχηματισθέντα κατὰ τὴν μέσην τριτογενῆ περίοδον, εἰσὶ διατεθειμένα κατὰ στρώματα κεκλιμένα πρὸς τὰ Ὀλύμπια ὄρη· τεμάχια τούτων φαίνονται εἰς ἱκανὸν ὕψος φερόμενα· τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ πρώτη θέσις τῶν λευκωμάτων τούτων διεταράχθη ὑπὸ τῆς ἐξάρσεως τῶν ὀρέων καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ὑπῆρχον πρὸ αὐτῆς· ἀπ' ἐναντίας τὰ σχηματισθέντα στρώματα κατὰ τὴν ἐσχάτην τριτογενῆ περίοδον εἰσὶν ὁριζόντια παρὰ τὰ σφυρὰ τῶν Ὀλυμπίων· κατὰ συνέπειαν παρακατιτέθησαν μετὰ τὴν ἔξαρσιν τῶν ὀρέων, διότι, ἂν ὑπῆρχον πρότερον, ἤθελον μετάσχει τῆς ἐξάρσεως. Ἡ ἐκτεθεῖσα μέθοδος ἡ δυναμένη νὰ παρέξῃ τὸ ἐνδόσιμον εἰς προσδιορισμὸν τῆς ἡλικίας ἑνὸς ὄρους, τυγχάνει ἡ κλεὶς τῆς μελέτης τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Δείκνυσι διὰ τίνος τρίβου ἁπλῶς καὶ ἀσφαλῶς οἱ γεωλόγοι καταντῶσι νὰ ἐπιλύσωσι τὰ κατ' ἐπιφάνειαν ἀλυτώτερα προβλήματα.

Οἱ πυρογενεῖς λίθοι καλύπτουσιν ἐπιφάνειαν 25 λευγῶν. Κατανοεῖ τις, ὅτι τοιοῦτοι πεπυρακτωμένοι σωροὶ ὤφειλον νὰ προσέβαλον σθεναρῶς τὰ στρώματα, δι' ὧν ἐξεχύθησαν. Ἐπ' ἰσχάτων οἱ γεωλόγοι παρέσχον ἐδιάζουσαν προσοχὴν εἰς τὰς μεταμορφώσεις, ἃς οἱ διάφοροι λίθοι ὑπέστησαν ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν σχηματισμοῦ. Ἡ θεωρία τοῦ μεταμορφισμοῦ προεκάλεσε πολὺν πάταγον· πολλὰ γήπεδα θεωρούμενα ἄχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος ὡς ἀρχικὰ γήπεδα, ἀπό τινων ἐτῶν μετήχθησαν εἰς λίαν προσφάτους ἐποχάς· τὸ θέαμα τοῦ ἀρχαϊσμοῦ των δὲν εἶναι ἢ τὸ ἐξαγόμενον τῶν φαινομένων τοῦ ἀλλουνισμοῦ, τῆς πύρωσεως τοῦ ἀτμοῦ ἢ τῆς διεισδύσεως μεταλλικῶν ὑδάτων, φαινομένων παραχθέντων ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ. Ἐν Κύπρῳ παρετηρήθησαν τὰ παραδοξότερα τοῦ μεταμορφισμοῦ ἀποτελέσματα· ἀπό τινος ἀρχοντίσεως τῶν πυρογενῶν συστημάτων, λίθοι λευκοὶ κατέστησαν μελάγχροες, ἀπαλοὶ ἐσκληρύνθησαν, τιτανώδεις ἄκραι φυτῶν διεστεράθησαν ὑπὸ τῆς σιλίγνιδος· ἀπαντῶν γήπεδα ὁλοσχερῶς κατέστησαν δυσθιάγνωστα· ἀντὶ τιτανωδῶν δὲν εὑρίσκει τις ἢ χρωματικὰς ἰάσπιδας. Ἐπιβέβαιος χημικοὶ ἀνέλυσάν τινας τῶν τιτανωδῶν λίθων τούτων οὕτω ἀλλοιωθέντων καὶ ἐν εὗρον ἢ ἀσθενῆ ἴχνη τιτάνου.

Μετὰ τὰς ἀνατροπὰς, ἐξ ὧν ἐξῆλθεν ἡ Κύπρος τῶν σέρνων τῆς Μεσογείου, ἡ φύσις εἰσῆλθεν εἰς φάσιν ἡσυχίας· ἡ τελευταία τριτογενὴς περίοδος ἤρξατο. Μέρος τῆς νήσου ἔμενε βυθισμένον ἐν τοῖς ὕδασιν, ἀλλ' ἡ θάλασσα ὑπῆρξεν ἧττον βαθεῖα, διότι τὰ ἐν αὐτῇ σχηματισθέντα ὑποθέματα σύγκεινται ἐκ ποικίλων καὶ ἀκατεργάστων περιεχόντων ὡς φθορίαν πολλὴν κογχυλῶν, ἐνῶ δ' ὅτε καὶ ὁ τρέων καὶ κτενῶν. Πολλὰ τῶν μαλακίων ἅπερ ἔζησαν τότε, εἰσὶν ὅμοια πρὸς τὰ νῦν ὑπάρχοντα. Δὲν πρέπει νὰ ξενίζωμεθα ἐπὶ τούτῳ, διότι ἡ τελευταία τριτογενὴς περίοδος προηγήθη ἀμέσως τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς· ὅσῳ μᾶλλον γεωλογικὴ ἐποχὴ προσεγγίζει τῇ ἡμετέρᾳ, τοσοῦτῳ τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτά της ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ σήμερον ζῶντα. Περὶ τὰ τέλη τῆς τελευταίας τριτογενοῦς περιόδου, ἄσθενὴς ἔξαρσις παρέσχεν, ὡς ἔγγιστα, τῇ νήσῳ τὸν ὁριστικὸν σχηματισμόν της.

Ἡ Κύπρος περιβάλλεται διὰ ζώνης τιτανωδῶν βράχων ἢ ἀμμωδῶν ἐκτεινομένων ἐπὶ πάντων σχεδὸν τῶν αἰγιαλῶν της εἰς ἑνὸς ὡς ἔγγιστα τετάρτου τῆς λεύγης πλάτος. Τῶν ἐν λόγῳ βράχων περιλαμβανόντων οἰάς καὶ αἱ καθ' ἡμᾶς θάλασσαι κογχύλας, σχηματίζεται ἡ βεβαιότης ὅτι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν τωρινὴν περίοδον. Ὑπὸ τῶν περιηγητῶν παρετηρήθη ὁμοία ζώνη ἐπὶ τῶν πλείστων αἰγιαλῶν τῆς Μεσογείου· καὶ αὐτὸς ἐγὼ παρετήρησα τοιοῦτόν τι εἰς Ἰταλίαν, Σικελίαν, Μελίτην, Ῥόδον, Συρίαν καὶ Αἴγυπτον. Ἡ προσδιδοῦσα αὕτη ζώνη τεχνηριοῖ ἀλλοίωσιν τοῦ ὕψους εἴτε τῶν τῆς Μεσογείου ὑδάτων, εἴτε τῶν ἀκτῶν αὐτῆς. Διόδωρος ὁ Σικελιώτης καὶ ὁ Στράβων, οἵτινες κάλλιστα ἐγνώριζον ὀρυκτὰ λείψανα θαλασσίων κογχυλῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν γαιῶν, ἐξῆξαν ὅτι ἡ θάλασσα εἶχεν ἀποβάλει μέρος τῆς ἑαυτῆς ἐκτάσεως ἄλλοτε, κατὰ τὸν Διόδωρον καὶ τὸν Στράβωνα, ἡ Μεσόγειος ἦν θάλασσα ἐσωτερική, ἥτις βαθμιαίως πληρωθεῖσα ὑπὸ τῶν ποταμῶν, διέρρηξε τοὺς ἰσθμοὺς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν· ἀνοιξάσα οὕτω εἰς ἑαυτὴν διέξοδον, ἀφῆσεν ὀπίσθεν αὐτῆς μέρη τινὰ ξηρὰ τῶν περιοχῶν, ἃς κατέκλυζε πρότερον. Ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις, ὁ Ρίσσος καὶ Βιανχάνης ἀπεφήνατο γνώμην ὅτι τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου ἠλαττώθησαν. Πράγματι ἡ ἄλυσις τῶν περακτίων τιτανωδῶν βράχων τοῦτο τυγχάνει [illegible] ὥστε καθίστανται δυσχερεῖς μόνον [illegible] τοὺς σχηματισμοὺς τοῦ εἰς [illegible] νόμενον, οἷον ἡ τῶν ὑδάτων ἀλάτωσις. Ἐν τούτοις ἐν Κύπρῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἡ [illegible] τιος γραμμὴ σχηματίζει τὴν [illegible] ων μικρὰς στιλάδας, ἐνῷ ἐφ' ἑτέρων νῆσων ἐσοῦψης τοῖς ὕδασι. Ἐκτὸς τούτου, τὰ στρώματα αὐτῆς εἶναι σφιγκτὰ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν γαιῶν· δὲν δύναταί τις νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰ φαινόμενα ταῦτα ἐὰν δὲν ἀναγνωρίσῃ ὅτι τοῦ [illegible] ἐκτοπισμοῦ.

(ἀκολουθεῖ)